

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULLARININ ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ VE SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMLERİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN UMUTSUZLUK VE BOYUN EĞİCİ DAVRANIŞ DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Murat TEKİN¹ Kemal FİLİZ¹

Geliş Tarihi: 26.04.2007

Kabul Tarihi: 05.12.2007

ÖZET

Bu çalışmanın amacı; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk ve boyun eğici davranış düzeylerini çeşitli değişkenlere göre belirleyebilmektir.

Araştırmanın evrenini; Selçuk Üniversitesi ve Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünün 1. 2. 3. 4. sınıflarında öğrenim gören, 182'si erkek, 99'u bayan toplam 281 öğrenci oluşturmaktadır. İlk olarak araştırmanın amacına ilişkin mevcut bilgiler, literatürün taranmasıyla sistematik bir şekilde verilmiştir. Böylece konu hakkında teorik bir çerçeve oluşturulmuştur. İkinci olarak, Gilbert ve arkadaşları (1991) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlanması Savaşır ve Şahin (1992) tarafından, geçerlik ve güvenilirlik çalışması ($\alpha=0.84$) yapılmış olan boyun eğici davranış ölçeği ve Beck ve arkadaşları (1974) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlanması Seber (1991) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması ($\alpha=0.85$) yapılmış olan Beck Umutsuzluk ölçeği tesadüfî örneklem yoluyla araştırmaya katılan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilere uygulanmıştır.

Verilerin çözüm ve yorumlanmasında; pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı, çoklu regreasyon analizi, T testi, One Way Anova (tek yönlü varyans analizi) testi kullanılmış ve gruplar arasındaki farkı belirleyebilmek için tukey testi kullanılarak anlamlılık $p<0,05$ alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS paket programı kullanılmıştır.

Bu çalışmanın sonucunda; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyi arttıkça boyun eğici davranış düzeylerinin arttığı söylenebilir. Ayrıca; boyun eğici davranış düzeyi ile cinsiyet değişkeni, bölüm değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var iken sınıf, gelir, baba öğrenim düzeyi, anne öğrenim düzeyi arasında anlamlı bir farklılık yoktur. Umutsuzluk düzeyleri ile bölüm, sınıf değişkeni, gelir, baba öğrenim düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunurken, cinsiyet değişkeni anne öğrenim düzeyi arasında anlamlı bir farklılık yoktur.

Anahtar Kelimeler: Antrenörlük Eğitimi, Spor Yöneticiliği, Umutsuzluk, Boyun Eğici Davranış

ANALYSIS OF HUMILIATING AND HOPELESSNESS BEHAVIOUR LEVEL OF STUDUDENTS WHO ATTEND AT EDUCATION OF TRAINING AND SPORT MANAGEMENT DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT FACULTY IN RESPECT OF DIFFERENT VALUES

ABSTRACT

It is aimed in this study to determine humiliating and hopelessness behaviour level of students who attend at education of training and sport management department of physical education and sport faculty in respect of different values.

The subjects have been comprised of 182 male and 99 female students who attend at education of training and sport management departments of physical education and sport faculty in Selçuk University and Gazi University. Firstly, information related to the aim of the survey has been given systematically by scanning literature. Thus, a theoretical framework about the topic has been established. Secondly, humiliating behaviour scale, which was developed by Gilbert et al. (1991) and adapted into Turkish by Şavaşır and Şahin (1992) and of which validity and reliable ($\alpha=0.84$) was also tested, and Beck hopelessness scale, which was developed by Beck et al. (1974) and adapted into Turkish by Seber (1991) and of which validity and reliable was also tested ($\alpha=0.85$), have been applied on the subjects.

¹ Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Pearson multiplying of moment correlation coefficient, analysis of multi-regression, test T, test of One Way Anova have been used to analyze and interpret the data and tukey test has been used in order to decide differences between the groups. SPSS (Statistical package for social sciences) programme has been used to evaluate data and find out values.

As a result, it can be said that the more increased level of hopelessness of students who attend at education of training and sport management departments of physical education and sport faculty means the more level of humiliating behaviours. Besides there is a significant difference between level of humiliating behaviour and variety of gender and department whereas there is no significant difference between level of humiliating behaviour and values of class, income, and education level of father and mother. On the other hand there is a significant difference between level of hopelessness and values of department, class, income and education level of father whereas there is no significant difference between level of hopelessness and values of gender and education level of mother.

Key Words: Education of Training, Sport Management, Hopelessness, Humiliating

GİRİŞ

Genç insan, sosyal dünyada gelecekteki yeri hakkında kaygı duyar. Bir yandan kim olduğu sorusuna yanıt ararken diğer yandan da kendi kendine yeterli hale gelmeye, bağımlılık döneminden bağımsız döneme geçmeye çalışır. Kendisi gibi duygusal dayanak arayan ve benlik kavramını oturtmaya çalışan akranları beklentilerine yanıt veremeyince, çatışma ve sosyal yalnızlık yaşar. Tüm bu karmaşık duygular içerisinde benlik kavramını oluşturmaya çalışır.

Benlik, sosyalleşme ve olgunlaşma yolu ile edinilen, sembolik iletişim kurma ve benlik farkındalığında bulunma gibi nitelikleri olan sosyal bir kavram olarak tanımlanabilir (1). Enkson, rolleri ve meslek uğraşları iyi belirlenmemiş, olanakların kısıtlı olduğu toplumlarda gencin uzun süre bocalamasının kaçınılmaz olduğunu belirtmiştir (2).

Gerçek ve ideal benliklerimiz arasında farklılık oluştuğunda hayal kırıklığı, dengellenme ve depresyon gibi olumsuz duyguları yaşarız. Bu farklılıklar ne kadar fazla benliğe atfedilirse yaşanan olumsuz duygular da o oranda artmaktadır. Umutsuzluğun nedenlerinden biri gencin duygusal, ekonomik, sağlık, bilişsel ve sosyal destek alacağı birimleri tanımaması, bilmemesi veya bulamamasıdır.

Gelecekle ilgili bir amacı gerçekleştirmede, sıfırdan fazla olan beklentilere umut denmektedir. Bir çıkış yolu olduğuna ve yardım ile bireyin varlığında değişiklikler oluşabileceği inancı en önemli özelliğidir, Umutsuzluk, bir iş, bir amacı gerçekleştirmede sıfırdan az olan olumsuz beklentiler şeklinde tanımlanır. Umud ve umutsuzluk karşıt beklentileri simgeler. Umutta, amaca ulaşmak için uygulamaya konulan planların başarılacağı öngörüsü varken; umutsuzlukta başarısızlık yargısı vardır. Bu iki uç beklenti kişiden kişiye, durumdan duruma beklenen sonucu ne zaman ve nasıl gerçekleştireceğine bağlı olarak değişiklik gösterir (3).

Umutsuzluk, psikoloji ve psikiyatride sıklıkla incelenen bir konudur. Umutsuzluk ve geleceğe olumsuz bakma, depresyonun genel özelliklerini belirlemesi nedeniyle dikkat çekicidir. Aynı zamanda, umutsuzluğun, depresyon ve intihar arasındaki ilişkide kritik rol oynadığı görülmektedir.

Toplumların gelişmesinin ve ilerlemesinin, bireylerin ne kadar yaratıcı olabildikleriyle yakından ilgili olması, bireylerin bulunduğumuz yüzyılda, yaratıcı bireylere ve onları yetiştiren yaratıcı öğretmenlere ihtiyaç daha da artmıştır. Bu nedenle öğretmenlerin hem yaratıcı bir birey olması, hem de yaratıcılık eğitimi açısından donanımlı olması bir zorunluluk olmaktadır (4).

Eğitim ya da okul süreci, çocuk ve gencin yaşamında çeşitli uyum sorunlarının yaşanabileceği önemli bir evredir. Çocuğun, aile çevresinden koparak, okul ortamına girişi yeni bir yaşantının başlangıcını oluşturur. Bağımlı kişilik örüntüsü içindeki çocuğun okul yaşamındaki uyumu kuşkusuz daha belirgin ve zor olur. Okul, bireyin toplumsallaşma sürecinin gerçekleşmesinde temel bir evredir. Benlik gelişimini yeterli ölçüde tamamlayamamış bir çocuk, okul içinde önemli sorunlar yaşayabilir. Kendini, başkalarına, öğretmene kabul ettirmede zorlanabilir. Kendini olumlu, olumsuz özellikleriyle kabul edemediği için yanlış yapmaktan, girişimci olmaktan korkabilir. Kendini arkadaşlarının yanında, ayrı bir birey olarak algılamada zorlanabilir. Öğretmeni karşısında kimi zaman edilgen, kimi zaman saldırgan davranışlar gösterebilir. Öğretmen tutum ve davranışları bu noktada etkili ve önemli olur (5).

Öğretmen adaylarında, boyun eğici davranış özelliklerinin incelenmesi eğitim ortamlarında, öğretme atmosferinin değerlendirilmesi açısından önem taşımaktadır.

Birey etki altında gelişir, öğeleri birbirine bağımlı olan ve karşılıklı etkileşim içinde bulunan, grupsal bir çemberin içinde yer alır. Öğrencinin zamanının küçümsenmeyecek bir bölümü eğitim ortamlarında geçer. Eğitim ortamları bir yandan akademik öğrenmeyi, diğer yandan da toplumsal öğrenmeyi kontrollü ve düzenli bir biçimde gerçekleştirmek, amacındadır. Eğitim ortamları, bireyin eğitim ve öğretimini disiplinli ve düzenli biçimde üstlenen ve bu işlevi en iyi şekilde yerine getirmesi beklenen uzman kuruluşlarıdır. Bu sistemin temsilcisi olarak öğretmenin bu etkileşimde rolü son derece önemlidir.

Sınıf ortamlarında, öğretmenin toplumsal uyma davranışını öğrenciler üzerinde hangi süreçlerle gerçekleştirdiği oldukça önemli bir sorundur. Öğrenci bir takım toplumsal etkiler karşısında göstereceği uyma davranışını öğretmenden

TEKİN, M., FİLİZ, K., “Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarının Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Umutsuzluk ve Boyun Eğici Davranış Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi”

korktuğu için mi, beğendiği bir kişiyi ya da gruba özendirilerek bilinçsizce benzemek için mi, yoksa gerçekten uyması gerektiğine inandığı, o bilince ve bilgiye ulaştığı için mi uymaktadır? Öğrenci eğer öğretmeninden veya grubun baskısından korktuğu için, ya da birileriyle özdeşleşmek için toplumsal etkiye uyuyor ise, içselleştirme yapmadan, kuralsal (normatif) bir uyma davranışı içindedir. Oysa istenilen böyle bağımlı bir uyma davranışı değil, bilişsel bir süreçle ve bağımsız bir içselleştirmeyle ulaşılan bir uyma davranışıdır. Çünkü bireyin birey olma sürecinde bu bağımsız içselleştirmenin önemi büyüktür (5).

Birey kendini, kendisi için önemli olan kişilerden daha aşağı durumda (statüde) algıladığında, onlar tarafından onaylanma ve onları memnun etme gereksinimi artmaktadır. Bireyin bu başkalarını memnun etme gereksinimi ve onaylanmama korkusu, insan olarak başarısız olma, saygınlığını yitirme, zayıf görülme gibi duygu ve davranışların depresyonla ilişkisi, onun bu kişilere bağlılığı veya onlara yakın olma gereksiniminden çok onu boyun eğici davranışlara yönelten yetersizlik korkuları ile açıklanabilir (6).

Boyun eğici davranış; başkalarını kırmaya, incitmeye özen gösteren herkesi memnun etmeye çalışan iyiliksever olmaya eğilimli olan aşırı verici, hayır diyemeyen evet demeye eğilimli, hoşlanmadığı durumları ifade etmekte zorlanan, öfkelerini göstermekte zorluk çeken, sürekli onaylanma gereksinimi duyan, düşüncelerini ve haklarını savunmayan ve benzeri davranışlarla gözlenebilen bir kişilik özellikleri kümesi olarak karşımızda çıkmaktadır (7).

Boyun eğici davranış özelliklerinin oluşmasında, katılım azdır. Daha çok çevresel faktörler belirleyicidirler (8).

Boyun eğici davranışın ortaya çıkması konusunda, söz konusu çevresel faktörlerin neler olduğu konusunda farklı görüşler bulunmaktadır. Bunların bir kısmı, bireyin çocukluğunda içinde olduğu aile ortamının belirleyici olduğunu öne sürerek, bir kısım görüş de daha çok bireyin o an içinde bulunduğu sosyal çevresi ve bununla ilgili algılarının belirleyici olduğunu savunmaktadır.

Bireylerin boyun eğici davranış göstermelerinin boyun eğici bir yapıya sahip olmalarının kaynağını birçok araştırmacı, bu bireylerin otoriter sıkı disiplinli ve sıkı denetimli baskıcı aşırı kısıtlayıcı anne-baba tutumları ile yetiştirilmiş olmalarında görmektedirler (9, 10, 11,12, 13).

Bu araştırmada; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk ve boyun eğici davranış düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre belirlenebilmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL VE YÖNTEM

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini; Selçuk Üniversitesi ve Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünün 1. 2. 3. 4. sınıflarında öğrenim gören, öğrenciler oluşturmaktadır

Araştırmanın örneklemini; Selçuk Üniversitesi ve Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünün 1. 2. 3. 4. sınıflarında öğrenim gören,182'si erkek, 99'u bayan toplam 281 öğrenci oluşturmaktadır.

Verilerin Toplanması

İlk olarak araştırmanın amacına ilişkin mevcut bilgiler, literatürün taranmasıyla sistematik bir şekilde verilmiştir. Böylece konu hakkında teorik bir çerçeve oluşturulmuştur. İkinci olarak, Gilbert ve arkadaşları (7), tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlanması Savaşır ve Şahin (14), tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması ($\alpha=0.84$) yapılmış olan boyun eğici davranış ölçeği ve Beck ve arkadaşları (15), tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlanması Seber (16), tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması ($\alpha=0.85$) yapılmış olan Beck Umutsuzluk Ölçeği, tesadüfi örneklem yoluyla araştırmaya katılan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim öğrencilere uygulanmıştır.

Verilerin Analizi

Verilerin çözüm ve yorumlanmasında; umutsuzluk ve boyun eğici davranış düzeyleri arasındaki ilişkinin analizi için “pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı”, umutsuzluk düzeyi yordamasına ilişkin “boyun eğici davranış düzeyi, öğrenim gördükleri bölüm, gelir düzeyi, baba öğrenim düzeyi, cinsiyet, sınıf değişkeni ve anne öğrenim düzeyine” çoklu regresyon analizi, cinsiyet ve bölüm değişkenine göre T testi uygulanırken, aylık gelir durumu, sınıf, anne ve baba öğrenim durumu değişkenlerine göre de One Way Anova (tek yönlü varyans analizi) testi kullanılmış ve gruplar arasındaki farkı belirleyebilmek için tukey testi kullanılarak anlamlılık $p<0,05$ alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS paket programı kullanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Araştırma Grubunun Umutsuzluk ve Boyun Eğici Davranış Düzeyleri Arasındaki Korelasyon Analizi

		Umutsuzluk Düzeyi	Boyun Eğici Davranış Düzeyi
Umutsuzluk Düzeyi	Korelasyon	1,000	0,580*
	p		0,004
	N	281	281
Boyun eğici Davranış Düzeyi	Korelasyon	0,580*	1,000
	p	0,004	
	N	281	281

Tablo 1’de görüldüğü gibi; araştırma grubunun umutsuzluk düzeyleri ile boyun eğici davranış düzeyleri arasında pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmektedir ($r=0,580$, $p<0.01$). Buna göre umutsuzluk düzeyi arttıkça boyun eğici davranış düzeylerinin arttığı söylenebilir.

Tablo 2. Araştırma Grubunun Umutsuzluk Düzeylerinin Yordanmasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

	B	SH _B	β	T	p	İkili r	Kısmi r
Sabit	2,261	1,879		1,203	0,023		
Boyun eğici davranış düzeyi	7,6130	0,026	0,018	0,290	0,042	0,058	0,018
Cinsiyet	-0,394	0,546	-0,044	-0,722	0,471	-0,053	-0,044
Sınıf düzeyi	0,153	0,210	0,044	0,727	0,468	0,002	0,044
Bölüm	1,980	0,549	0,221	3,609	0,000	0,214	0,213
Baba öğrenim düzeyi	0,129	0,376	0,026	0,342	0,733	0,010	0,021
Anne öğrenim düzeyi	-2,6170	0,365	-0,006	-0,072	0,943	-0,002	-0,004
Gelir düzeyi	8,0300	0,273	0,020	0,294	0,769	0,019	0,018

$r=0,227$ $r^2=0,051$ $f=2,117$ $p=0,023$

Tablo 2’de görüldüğü gibi; umutsuzluk düzeyi, cinsiyet, gelir düzeyi, anne-baba öğrenim düzeyi, sınıf düzeyi ve öğrenim gördükleri bölüm, antrenörlük ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ile anlamlı bir ilişki vermektedir ($r=0,227$, $r^2=0,051$, $p<0.05$). Standardize edilmiş regresyon katsayısına (β) göre, yordayıcı değişkenlerin umutsuzluk düzeylerinin önem sırası; bölüm, sınıf düzeyi, cinsiyet, baba öğrenim düzeyi, anne öğrenim düzeyi boyun eğici davranış düzeyi ve gelir düzeyidir. Regresyon katsayılarının anlamlılığına ilişkin T-testi sonuçları incelendiğinde ise, boyun eğici davranış düzeyi, öğrenim gördükleri bölüm üzerinde anlamlı bir yordayıcı olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Araştırma Grubunun Boyun Eğici Davranış Düzeyine İlişkin T Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	N	Ortalama	Std. Sapma	T	p
Antrenörlük	177	32,9266	12,003	-2,640	0,000*
Spor Yöneticiliği	104	36,1827	8,5805		

Tablo 3’de görüldüğü gibi; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (T değeri= -2,640 $p=0,000<.01$). Antrenörlük eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerine ilişkin ortalaması ($\bar{X}=32,9266$) iken spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerine ilişkin ortalaması ($\bar{X}=36,1827$)’dir. Bu da bize spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri, antrenörlük eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerinden yüksek olduğu sonucunu ortaya çıkarmaktadır.

Tablo 4. Araştırma Grubunun Umutsuzluk Düzeyine İlişkin T Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	N	Ortalama	Std. Sapma	T	p
Antrenörlük	177	4,9831	4,3500	-3,667	0,000*
Spor Yöneticiliği	104	6,9038	4,1731		

Tablo 4'de görüldüğü gibi; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (T değeri= -3,667 p=0,000<.01). Antrenörlük eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =4,9831) iken spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =6,9038)'dir. Bu da bize spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri, antrenörlük eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinden yüksek olduğu sonucunu ortaya çıkarmaktadır.

Tablo 5. Araştırma Grubunun Cinsiyet Değişkenine Göre Boyun Eğici Davranış Düzeyine İlişkin T Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	N	Ortalama	Std. Sapma	T	p
Erkek	182	35,3956	9,2214	2,885	0,004*
Kız	99	31,8081	10,3351		

Tablo 5'de görüldüğü gibi; cinsiyet değişkenine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (T değeri=2,885 p=0,004<.01). Erkek öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =35,3956) iken kız öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =31,8081)'dir. Bu da bize erkek öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri kız öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerinden yüksek olduğu sonucu ortaya çıkarmaktadır.

Tablo 6. Araştırma Grubunun Cinsiyet Değişkenine Göre Umutsuzluk Düzeyine İlişkin T Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	N	Ortalama	Std. Sapma	T	p
Erkek	182	5,8626	4,6702	0,885	0,413
Kız	99	5,3838	4,1409		

Tablo 6'da görüldüğü gibi; cinsiyet değişkenine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (T değeri= 0,885 p=0,413>.05). Fakat erkek öğrencilerin umutsuzluk düzeylerine ilişkin ortalama değeri (\bar{X} =5,8626) iken kız öğrencilerin umutsuzluk düzeylerine ilişkin ortalama değeri (\bar{X} =5,3838)'dir. Bu da bize erkek öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri, kız öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinden yüksek olduğu sonucunu ortaya çıkarmaktadır.

Tablo 7. Araştırma Grubunun Sınıf Değişkenine Göre Boyun Eğici Davranış Düzeyine İlişkin One-Way Anova Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Varyans Kaynağı	KT	Sd	KO	f	p
1.sınıf	Gruplar arası	205,414	3	68,471	0,671	0,571
2.sınıf						
3.sınıf	Grup içi	28286,414	277	102,118		
4.sınıf						

Tablo 7'de görüldüğü gibi; sınıf değişkenine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyine ilişkin one-way anova testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin sınıf değişkeni ile boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (f değeri=0,671, p=0,571 > .05).

Tablo 8. Araştırma Grubunun Sınıf Değişkenine Göre Umutsuzluk Düzeyine İlişkin One-Way Anova Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Varyans Kaynağı	KT	Sd	KO	f	p
1.sınıf	Gruplar arası	246,685	3	82,228	4,574	0,004*
2.sınıf	Grup içi	5008,995	277	18,083		
3.sınıf						
4.sınıf						

Tablo 8'de görüldüğü gibi; sınıf değişkenine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyine ilişkin one-way anova testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin sınıf değişkeni ile umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (f değeri =4,574, p=0,004 < .01).

Tablo 9. Araştırma Grubunun Sınıf Değişkenine Göre Umutsuzluk Düzeyine İlişkin Tukey Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Sınıf değişkenleri	Ortalamalar farkı	p
1.sınıf	2.sınıf	0,3948	0,952
	3.sınıf	2,2647*	0,012*
	4.sınıf	0,4621	0,884
2.sınıf	1.sınıf	0,3948	0,952
	3.sınıf	1,8699	0,133
	4.sınıf	0,8569	0,683
3.sınıf	1.sınıf	2,2647*	0,012*
	2.sınıf	1,8699	0,133
	4.sınıf	2,7268*	0,002*
4.sınıf	1.sınıf	0,4621	0,884
	2.sınıf	0,8569	0,683
	3.sınıf	2,7268*	0,002*

Tablo 9'da görüldüğü gibi; öğrenim gördükleri sınıf değişkenine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri tukey testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; 3. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin 1. ve 4. sınıfta öğrenim gören öğrencilere göre umutsuzluk düzeyleri yüksek çıkmıştır.

Tablo 10. Araştırma Grubunun Aylık Gelir Değişkenine Göre Boyun Eğici Davranış Düzeyine İlişkin One-Way Anova Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Varyans Kaynağı	KT	Sd	KO	f	p
200 YTL ve aşağısı	Gruplar arası	406,971	4	101,743	1,000	0,408
200-400 YTL						
400-600 YTL	Grup içi	28085,157	276	101,758		
600-850 YTL						
1000 YTL						

Tablo 10'da görüldüğü gibi; aylık gelir değişkenine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyine ilişkin one-way anova testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin aylık gelir değişkeni ile boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (f değeri =1,000, p=0,408 > .05).

Tablo 11. Araştırma Grubunun Aylık Gelir Değişkenine Göre Umutsuzluk Düzeyine İlişkin One-Way Anova Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Varyans Kaynağı	KT	Sd	KO	f	p
200 YTL ve aşağısı 200-400 YTL 400-600 YTL 600-850 YTL 1000 YTL	Gruplar arası	210,248	4	52,562	2,875	0,023*
	Grup içi	5045,432	276	18,281		

Tablo 11'de görüldüğü gibi; aylık gelir değişkenine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyine ilişkin one-way anova testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin aylık gelir değişkeni ile umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (f değeri=2,875 p=0,023 < .05).

Tablo 12. Araştırma Grubunun Aylık Gelir Değişkenine Göre Umutsuzluk Düzeyine İlişkin Tukey Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Aylık değişkenleri	Ortalamalar farkı	p
200 YTL ve aşağısı	200-400 YTL	3,1071	0,472
	400-600 YTL	0,9542	0,975
	600-850 YTL	0,2432	1,000
	1000 YTL	1,4935	0,875
200-400 YTL	200 YTL ve aşağısı	3,1071	0,472
	400-600 YTL	2,1529	0,420
	600-850 YTL	3,3503	0,050*
	1000 YTL	1,2103	0,670
400-600 YTL	200 YTL ve aşağısı	0,9542	0,975
	200-400 YTL	2,1529	0,420
	600-850 YTL	1,1974	0,446
	1000 YTL	0,5393	0,920
600-850 YTL	200 YTL ve aşağısı	0,2432	1,000
	200-400 YTL	3,3503	0,050*
	400-600 YTL	1,1974	0,446
	1000 YTL ve üzeri	1,7366	0,052
1000 YTL ve üzeri	200 YTL ve aşağısı	1,4935	0,835
	200-400 YTL	1,6137	0,670
	400-600 YTL	0,5393	0,920
	600-850 YTL	1,7366	0,052

Tablo 12'de görüldüğü gibi; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin aylık gelir değişkenine göre umutsuzluk düzeyi tukey testi sonucunda; aylık gelir düzeyi 200-400 YTL arasında olan öğrencilerin 600-850 YTL üzerinde olan öğrencilere göre umutsuzluk düzeyleri yüksek çıkmıştır.

Tablo 13. Araştırma Grubunun Baba Öğrenim Düzeylerine Göre Boyun Eğici Davranış Düzeyine İlişkin One-Way Anova Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Varyans Kaynağı	KT	Sd	KO	f	p
Okur yazar değil İlkokul mezunu Ortaokul/lise mezunu Yüksekokul mezunu İleri eğitim görmüş	Gruplar arası	490,511	4	122,628	1,209	0,307
	Grup içi	28001,617	276	101,455		

Tablo 13'de görüldüğü gibi; baba öğrenim düzeylerine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyine ilişkin one-way anova testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin baba öğrenim düzeyleri ile boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (f değeri=1,209, p=0,307 > .05).

Tablo 14. Araştırma Grubunun Baba Öğrenim Düzeylerine Göre Umutsuzluk Düzeyine İlişkin One-Way Anova Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Varyans Kaynağı	KT	Sd	KO	f	p
Okur yazar değil İlkokul mezunu Ortaokul/lise mezunu Yüksekokul mezunu İleri eğitim görmüş	Gruplar arası	175,094	4	43,774	2,378	0,042*
	Grup içi	5080,585	276	18,408		

Tablo 14'de görüldüğü gibi; baba öğrenim düzeylerine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyine ilişkin one-way anova testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (f değeri=2,378, p=0,042 < .05).

Tablo 15. Araştırma Grubunun Baba Öğrenim Düzeylerine Göre Umutsuzluk Düzeyine İlişkin Tukey Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Baba Öğrenim Düzeyi	Ortalamalar farkı	p
Okur yazar değil	İlkokul Mezunu	3,9643	0,064
	Ortaokul/Lise Mezunu	4,0213	0,050*
	Yüksekokul Mezunu	2,9252	0,328
	İleri Eğitim Görmüş	3,1190	0,433
İlkokul mezunu	Okur Yazar Değil	3,9643	0,064
	Ortaokul/Lise Mezunu	5,7050	1,000
	Yüksekokul Mezunu	1,0391	0,661
	İleri Eğitim Görmüş	0,8452	0,960
Ortaokul/lise mezunu	Okur Yazar Değil	4,0213	0,050*
	İlkokul Mezunu	5,7050	1,000
	Yüksekokul Mezunu	1,0962	0,552
	İleri Eğitim Görmüş	0,9023	0,946
Yüksekokul mezunu	Okur Yazar Değil	2,9252	0,328
	İlkokul Mezunu	1,0391	0,661
	Ortaokul/Lise Mezunu	1,0962	0,552
	İleri Eğitim Görmüş	0,1939	1,000
İleri eğitim görmüş	Okur Yazar Değil	3,1190	0,433
	İlkokul Mezunu	0,8452	0,960
	Ortaokul/Lise Mezunu	0,9023	0,946
	Yüksekokul Mezunu	0,1939	1,000

Tablo 15'de görüldüğü gibi; baba öğrenim düzeylerine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyi tukey testi sonucunda; baba öğrenim düzeyi okuryazar olmayanların, ortaokul lise mezunu olan öğrencilere göre umutsuzluk düzeyleri yüksek çıkmıştır.

Tablo 16. Araştırma Grubunun Anne Öğrenim Düzeylerine Boyun Eğici Davranış Düzeyine İlişkin One-Way Anova Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Varyans Kaynağı	KT	Sd	KO	f	p
Okur yazar değil İlkokul mezunu Ortaokul/lise mezunu Yüksekokul mezunu İleri eğitim görmüş	Gruplar arası	172,776	4	43,194	0,421	0,793
	Grup içi	28319,352	276	102,606		

TEKİN, M., FİLİZ, K., “Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarının Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Umutsuzluk ve Boyun Eğici Davranış Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi”

Tablo 16’da görüldüğü gibi; anne öğrenim düzeylerine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyine ilişkin one-way anova testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin anne öğrenim düzeyleri ile boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (f değeri=0,421, p=0,793 > .05). Bu da bize anne öğrenim düzeyinin; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerini etkilemediğini ortaya çıkarmıştır.

Tablo 17. Araştırma Grubunun Anne Öğrenim Düzeylerine Göre Boyun Eğici Davranış Düzeyine İlişkin One-Way Anova Testi Karşılaştırılmasını Gösteren Dağılım

	Varyans Kaynağı	KT	Sd	KO	f	p
Okur yazar değil İlkokul mezunu	Gruplar arası	165,416	4	41,354	2,242	0,065
Ortaokul/lise mezunu Yüksekokul mezunu İleri eğitim görmüş	Grup içi	5090,264	276	18,443		

Tablo 17’de görüldüğü gibi; anne öğrenim düzeylerine göre antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyine ilişkin one-way anova testi karşılaştırılmasını gösteren dağılım incelendiğinde; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin anne öğrenim düzeyleri ile umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (f değeri= 2,242, p=0,065 > .05). Bu da bize anne eğitim düzeyinin antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerini etkilemediğini ortaya çıkarmıştır.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Genel amaca bağlı olarak aşağıda yer alan sonuçlara ulaşılmıştır.

Beden eğitimi ve spor yüksekokulunda antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ile boyun eğici davranış düzeyleri arasında pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmektedir (r=0,580, p< 0.01). Buna göre; umutsuzluk düzeyi arttıkça boyun eğici davranış düzeylerinin arttığı söylenebilir.

Antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerindeki öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (p<.01). Antrenörlük eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =32,9266) iken spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =36,1827)’dir. Bu da bize spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerinin, antrenörlük eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerinden yüksek olduğunu göstermektedir.

Antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerindeki öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (p<.01). Antrenörlük eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =4,9831) iken spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =6,9038)’dir. Bu da bize spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinin, antrenörlük eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinden yüksek olduğu sonucunu ortaya çıkarmaktadır.

Cinsiyet değişkenine göre beden eğitimi ve spor yüksekokullarının antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (p<.01). Erkek öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =35,3956) iken kız öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerine ilişkin ortalaması (\bar{X} =31,8081)’dir. Bu da bize erkek öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerinin kız öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerinden yüksek olduğu sonucunu ortaya çıkarmaktadır. Kızların erkeklere göre engellere karşı toleranslarının daha fazla, duyguları daha dengeli, yaşama yeteneklerini ve çevreye uyumlarının daha olumlu düzeyde algıladıklarını görmekteyiz. Bu bulgu Korkmaz (6) ve Bulut’un (17), çalışmalarıyla paralellik göstermektedir.

Cinsiyet değişkenine göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları’nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (p>.05). Fakat erkek öğrencilerin umutsuzluk düzeylerine ilişkin ortalama değeri (\bar{X} =5,8626) iken kız öğrencilerin umutsuzluk

düzeylerine ilişkin ortalama değeri ($\bar{X}=5,3838$)'dir. Bu da bize erkek öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinin, kız öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinden yüksek olduğu sonucunu ortaya çıkarmıştır. Bu bulgu Durak'ın (18), çalışmasıyla paralellik göstermektedir.

Sınıf değişkenine göre beden eğitimi ve spor yüksekokullarının antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. [$P > .05$].

Sınıf değişkenine göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p < .01$). Bu farklılık sonucunda; 3. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin 1. ve 4. sınıfta öğrenim gören öğrencilere göre umutsuzluk düzeyleri yüksek çıkmıştır. Bu bölümlerden mezun olanların atamalarının olmaması ve çalışma alanlarının sınırlı olması nedeniyle umutsuzluk düzeyi yüksek çıkmıştır. Bu bulgu Aktaş'ın (19), çalışmasıyla paralellik göstermektedir.

Aylık gelir değişkenine göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > .05$). Bu bulgu Akbaş'ın (20), çalışmasıyla paralellik göstermektedir.

Aylık gelir değişkenine göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p < .05$). Bu farklılık sonucunda; aylık gelir düzeyi 200-400 YTL arasında olan öğrencilerin 600-850 YTL üzerinde olan öğrencilere göre umutsuzluk düzeyleri yüksek çıkmıştır.

Baba öğrenim düzeylerine göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > .05$).

Baba öğrenim düzeylerine göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p < .05$). Bu farklılık sonucunda; baba öğrenim düzeyi okuryazar olmayanların, ortaokul lise mezunu olan öğrencilere göre umutsuzluk düzeyleri yüksek çıkmıştır. Kişinin duygusal ve davranışsal özelliklerinin gelişiminde eğitimin önemli olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

Anne öğrenim düzeylerine göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > .05$). Bu da bize anne öğrenim düzeyinin; antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin boyun eğici davranış düzeylerini etkilemediği ortaya çıkmıştır. Bu bulgu; Bulut'un (17), çalışmasıyla paralellik göstermektedir.

Anne öğrenim düzeylerine göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > .05$). Bu da bize anne eğitim düzeyinin antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeylerini etkilemediğini ortaya çıkarmıştır.

Bu çalışmanın sonucunda; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nın antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin umutsuzluk düzeyi arttıkça boyun eğici davranış düzeylerinin arttığı söylenebilir. Ayrıca; boyun eğici davranış düzeyi ile cinsiyet değişkeni, bölüm değişkeni arasında anlamlı bir farklılık varken; sınıf, gelir, baba öğrenim düzeyi, anne öğrenim düzeyi arasında anlamlı bir farklılık yoktur. Umutsuzluk düzeyleri ile bölüm, sınıf değişkeni, gelir, baba öğrenim düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunurken, cinsiyet değişkeni anne öğrenim düzeyi arasında anlamlı bir farklılık yoktur.

Elde edilen sonuçlar ışığında aşağıdaki öneriler geliştirilebilir

Öneriler:

- ✓ Öğrencilere atılan davranışlar kazandıracak eğitimsel ve uygulamalı çalışmalar, projeler geliştirilmelidir.
- ✓ Boyun eğici davranış ile anne-baba tutumları arasındaki ilişkiyi kapsamlı bir biçimde inceleyen araştırmalar yapılmalıdır.
- ✓ Bireylerin saptanan boyun eğici yapı ve davranış özelliklerinin değiştirebilmeye yönelik bilişsel-davranışçı yönelimli çalışmalara yer verilmelidir.
- ✓ Öğrenci ve öğretmenlerin yaşadıkları uyum sorunlarının nedenselliği konusunda fikirler verebileceği öğrenci merkezli yaklaşım ve eğitim tarzının yapılandırılmasına yol gösteren çalışmalar yapılmalıdır.
- ✓ Boyun eğici yapıyı pekiştirici eğitimsel tutumlardan vazgeçilmelidir.

TEKİN, M., FİLİZ, K., “Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarının Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Umutsuzluk ve Boyun Eğici Davranış Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi”

KAYNAKLAR

1. **Franzoi S.**, Self-Awareness And Self-Regulation: A Reiew Of Personality And Social Psychological Theory And Research, Turkish Psychological Review, Ankara, 1999.
2. **Öztürk, O.**, Ruh Sağlığı Ve Bozuklukları, 5. Basım Hekimler Yayın Birliği, Ankara, 1994.
3. **Dilbaz, N., Seber, G.**, Umutsuzluk Kavramı, Depresyon ve İntiharlarda Önem, Kriz Dergisi, 1(3) 134-138, 1993.
4. **Kazu, H., Keç, F.M.**, Öğretmenlerin Mesleki Deneyimlerinin Yaratıcılık Eğitimine Etkisi, Yaşadıkça Eğitim Dergisi, 74-75, 2002.
5. **Küçükahmet, L.**, Sınıf Yönetimi, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 2000.
6. **Korkmaz, B.**, Psikolojik Danışma Ve Rehberlik Öğrencilerinin Boyun Eğici Davranış Ve Depresyon Düzeylerinin İncelenmesi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, 2001.
7. **Gilbert, P., Steven, A.**, Assertiveness, Submissive Behaviour And Social Comparison British Journal Of Clinical Psychology 33, Great Britain The British Psychological Society, 1994.
8. **Cattell, H.B.**, The Pf: Personality İn Depth İllusions: Institute For Personality And Ability Testing Inc, 1989.
9. **Gander, M.J., Gardiner, H.W.**, Çocuk ve Ergen Gelişimi (çeviren: Dönmez, A., Çelebi, N., Onur, B.), İmge Kitabevi, 3. Basım, Ankara, 1998.
10. **Pratto, F., Sidanius, J., Stallworth, L.M., Malle, B.F.**, Social Dominance Orientation: A Personality Variable Predicting Social And Political Attitudes Journal Of Personality And Social Psychology, Vol.67, No:4, pp.741-763, Apa:1994.
11. **Cüceloğlu, D.**, İnsan Ve Davranışı, Psikolojinin Temel Kavramları, 7.Basım, Remzi Kitabevi İstanbul, 1997.
12. **Çaplı, O.**, Çocukların Ve Gençlerin Eğitimi, 5.Basım, Bilgi Yayınevi, Ankara, 1993.
13. **Adams, J.F.**, Ergenliği Anlamak, (çeviren: Onur, B.), İmge Kitabevi Ankara, 1995.
14. **Savaşır, I., Şahin, H.N.**, Bilişsel-Davranışçı Terapilerde Değerlendirme: Sık Kullanılan Ölçekler, Ankara Hekimler Yayın Birliği, Ankara, 1994.
15. **Beck, A.T., Lesker, D., Trexler, L.**, The Hopelessness Scale Journal Of Consulting And Clinical Psychology, 42, 861-874, 1974.
16. **Seber, G.**, Beck Umutsuzluk Ölçeğinin Geçerlilik Ve Güvenirliliği Üzerine Bir Çalışma, Yayınlanmamış Doçentlik Tezi, Anadolu Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Bölümü Eskişehir, 1991.
17. **Bulut, H.**, Öğretmenlerin Öğretmen Adaylarının Boyun Eğici Davranış Özelliklerinin İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, 2005.
18. **Durak, A.**, Beck Mutsuzluk Ölçeğinin Geçerliliği Üzerine Bir Çalışma, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, 1993.
19. **Aktaş, Y.**, Üniversite Öğrencilerinin Uyum Düzeylerinin İncelenmesi: Uzunlamasına Bir Çalışma, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, C:13, ss.107-110, Ankara, 1997.
20. **Akbağ, M.**, Stresle Başa Çıkma Tarzlarının Üniversite Öğrencilerinde Olumsuz Otomatik Düşünceler Transaksyonel Analiz Ego Durumları Ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, İstanbul, 2000.